

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 272.

Niedziela, 26 Listopada (8 Grudnia).

1867 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamiecenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnieść się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 4.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Wykaz dochodów od trunków. — Komisja likwidac. — Przepisy o udzielaniu pozwoleń na broń. — Awanse.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.** — Nabożeństwo żałobne. — Obnumerowanie przedziałów w wagonach. — Kasy ogniowate R. Bothego. — Stacje telegraficzne. — Oświetlenie. — Wypadki. — Kursa monet. — Zgon metropolity Filareta. — Poświęcenie cerkwi prawosławnej. — Przechodzenie na prawosławie. — Nowa taryfa. — Generał Czerniajew. — Gazeta ludowa. — Poszukiwanie złota. — Sprostowanie. — Opera ruska. — **Ameryka.** — Odezwa prezydenta Johnsona. — **Anglja.** — Fenieni. — **Austrja.** — Sprostowanie. — **Francja.** — Konferencja. — Mowa Thiersa. — **Burza.** — **Niemcy.** — Konferencja. — **Szwajcarja.** — Kwestja konferencji. — **Włochy.** — Parlament. — Agitacja. — **Korespondencja** ze Lwowa.

FEJLETON — Niedouczek (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Tydzień targowy, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 25 Listopada (7 Grudnia).

Wykaz wpływu dochodów akcyznych od trunków za miesiąc wrzesień 1867 r.

Wakcyjnych gubernjalnych zarządach.	Akcyzy od wódki i spirytusu z gorzelnii i składów hurtowych.	Dodatkowej akcyzy za rezydentów do 3 (15) września 1866 roku.	Akcyzy od warzenia piwa.	Akcyzy od warzenia miodu.	Opłaty patentowej.	Dochodów wypadkowych.	Razem.	
							R	k o p i e j k i
Warszawskim . . .	108243 10	151 53 1/2	8742 19 1/2	390 60	10042 93 1/2	6 90	127577	26 1/2
Kaliszkim . . .	109393 63 3/4	80 46 1/2	2186 61 1/2	—	2611 46 1/4	11 50	114283	68
Kieleckim . . .	83738 81 1/4	11 6 1/2	1215 99 1/2	—	953 8 1/2	15 13	85934	8 1/4
Łomżyńskim . . .	44693 49	2 89 3/4	1476 63 1/2	—	1166 84	—	47339	86 1/4
Lubelskim . . .	88285 63 1/4	48 50 1/2	2016 81	24 96	1076 37	112 50	82004	78 1/4
Petrokowskim . . .	118340 37 1/2	—	2848 15 1/2	—	5832 6 1/4	—	127020	59 1/4
Płockim . . .	25079 50	16 4	1400 87 1/2	9 60	967 28 3/4	35 94 3/4	27509	25
Radomskim . . .	64346 52 1/2	293 71	1613 55	40 80	2405 61 1/4	—	68700	19 3/4
Suwalskim . . .	52172 81 1/4	8 50 1/4	939 51 1/2	—	879 27 1/2	13 72 1/2	64013	83
Siedleckim . . .	62490 40	223 25 1/4	1471 6 3/4	26	1000 71 1/4	34 60	65256	3 1/2
Razem w królestwie . . .	756784 29	1275 97 1/2	23911 41 1/4	501 96	26935 64 1/4	230 30 1/4	809639	58 1/4
w sierp. wpłynęło	714682 21	1029 34 1/4	23359 65	176 76	42175 24 1/2	150 6	781573	26 3/4

Zatem w wrześniu wpłynęło dochodu więcej o 28066 31 1/4

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rsr. 18 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Józefowi Czaplickiemu, właścicielowi dóbr Łyczki-Chruscice, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Ciechanowskim, Gminie Sońsk, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Prasnyskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 33 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Walentemu Wierzbowskiemu, właścicielowi dóbr Czartosze, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Łomżyńskim, Gminie Zambrów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 42 kop. 38, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Piotrowi Rzeszotarskiemu, właścicielowi dóbr Rzeszotary-Chwały B., położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Rościszewo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Mławskiej, ce-

lem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 48 kop. 40, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Nikodemowi Boguckiemu, właścicielowi części wsi Bogusy-Chruscice, położonej w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrołęckim, Gminie Kamięczyk-wielki, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Ostrołęckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,493 kop. 60, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Karolowi Koelichen, właścicielowi wsi Socipsy, położonej w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Warszawskim, Gminie Pruszków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 221 kop. 47, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Nikodemowi Milewskiemu, właścicielowi dóbr Pilichy, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Sławoszew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 3,674 kop. 40, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji

z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Janowi Glińskiemu, właścicielowi dóbr Boniewo i Oszmianowo, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Pymkowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 573 kop. 53, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Fryderykowi Wejł, właścicielowi dóbr Gajówka, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Dasików, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 16 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Józefowi Łuniewskiemu, właścicielowi dóbr Średnica-Jakobowięta, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Mazowieckim, Gminie Szepietowo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 49, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Witalisowi i Franciszkowi Kosickim, właścicielom

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEDOUCZEK

(Ciąg dalszy *)

Wesoło było przy obiedzie i herbacie w domu majorowej, ale przy niej, przy kapitanie i pani Greenland, młodzi kochankowie nie mieli już takiej swobody, a przytem zeszło się i gości wiele, co zaraz zinnym spojrzaniem, spędzają z ust serdeczne uśmiechy.

O 11-ej, powrócił Stanisław do domu. Stróż, otwierając bramę, wręczył mu bilecik, przyniesiony przez nieznanego człowieka; w środku, znajdowała się karteczka i słowa: „Bądź dzisiaj na maskaradzie!”

— Na 5-ej maskaradzie bywa tylko *pospólstwo!*... zawołał nasz bohater; to nie dla mnie towarzystwo!... Mogłoby jeszcze dowiedzieć się majorowa i Bronia... nie!... nie pójdę!... Ale kóżby to mógł być?... Może baronowa chce odegrać z mną nową komedijkę?... Może bratowa chciała mnie zaintrygować?... Może...

*) Patrz N° 228, 229, 230, 231, 232, 234, 235, 236, 237, 241, 245, 246, 247, 248, 251, 252, 253, 255, 257, 258, 259, 261, 263, 264, 266, 268, 269, i 270.

może jaki nowy egzemplarz?... Przekonam się przynajmniej, zażartuję i powrócę!...

Włożył więc czamare, ale już nie dla tego, aby w niej grać rolę obywatela, tylko — ażeby pokazać, że sobie nic nie robi z owego zaproszenia — i z całego prześwietnego towarzystwa...

Wpół do dwunastej wybiło na ratuszu, gdy wszedł na salę... Spojrzał raz, drugi — i trzeci, — nie zdawało mu się, ażeby mógł tam znaleźć się ktoś z *wyższej sfery*...

— *Ponczu!*... zawołał w bufecie... Wypił szklankę, nasunął kapelusz na bakier i wszedł powtórnie. — Znam cię!... zawołała jakaś maseczka, stając przed nim...

— Widziałas mnie jak wsiadałem do doróżki, odpowiedział Stanisław i poszedł dalej...

— Poznałeś mi wieśniaku?... zapytała się druga...

— Poznałem! rzekł Buczycki, — przed tygodniem podawałaś mi kawę...

— Brutal!... zawołała maska i znikła.

Trzecia, jakaś młodziutka, jak można było poznać z jej niepewności w ruchach — i zapewne pierwszy raz będąca na takiej zabawie, trzy razy zbliżała się do Stasia, krążąc sama jedna około niego, ale nie śmiała przemówić.

— Maseczko!... zawołał Buczycki, — powiedz mi czyś ładna?...

— Powiem raczej, że ty podobasz mi się bardzo.

— A co więcej?...

— Kolej na ciebie...

— Dobrze maseczko, daj rękę, będę ci wróżył...

— Masz, rzekła podając mu bardzo zgrabną rączkę, a kilka osób płci obojczy, chcąc unudzić się do reszty, stanęło posłuchać, zapewne ciężkiego dowcipu.

— Zaczęłaś rok 16-ty, rzekł Stanisław...

— Zgadłeś, odpowiedziała maska...

— Pochodzisz z niskiej klasy, szyjesz zapewne w magazynie i nie masz matki...

— Mam matkę!

— A więc ona nie wie, że jesteś na maskaradzie?...

— Pozwoliła mi sama!...

— W takim razie, powiedziała ci: „szkoda psuć takich oczu nad igłą, jesteś ładną — możesz być bogatą”...

— Być może...

— Nie jesteś jeszcze zepsuta, ale teraz czekają cię dwie drogi: albo zostać na maskaradzie do późna, możesz mieć za to czasami suknie jedwabne, a na starość umrzeć z głodu, czując cały ciężar wstydu; albo wrócić do domu — i nie przychodzić tu nigdy, — chyba z mężem...

— A ty jak mi radzisz?...

— Jeżeli cię nie uraziło żadne słowo słyszane na maskaradzie, zostań!...

wsi Rajsko, położonej w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Marchwacz, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Janowi *Peskiemu*, właścicielowi dóbr Koziki Jabłczyków-Stok, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Łomżyńskim, Gminie Puchaly, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 236, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Tekli *Milkowskiej*, właścicielce wsi Romanów, położonej w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Iwanowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,995 kop. 63, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Stanisławowi *Olszewskiemu*, właścicielowi dóbr Białowody, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Hrubieszowskim, Gminie Ornatowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 16 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Antoniemu *Turczynowicz*, właścicielowi wsi Stroczyń, położonej w Gubernji Suwalskiej, Powiecie Sejmskim, Gminie Kudrany, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Sejmskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 9,390 kop. 11, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Stanisławowi *Węglińskiemu*, właścicielowi dóbr Radawczyk, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubelskim, Gminach Koponica i Niedrzywiew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 168, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Józefowi i Olimpii *Trebińskim*, właścicielom dóbr Zieleniów, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Mazew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 16 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Leonardowi *Kawieckiemu*, właścicielowi wsi Grzybowo Kapuszcik, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Dębsk, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 859 kop. 76, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Kazimierze *Goźmierskiej*, właścicielce dóbr Jagniatki, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Krzyżanówek, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 36 kop. 92, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Władysławowi *Denziel*, właścicielowi dóbr Józefów, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Żydów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 33 kop. 33, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Janowi *Chmielewskiemu*, właścicielowi części wsi Stroczyń, położonej w Gubernji Suwalskiej, Powiecie Sejmskim, Gminie Kudrany, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Sejmskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 34 kop. 50, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Katarzynie *Burzychowskiej*, właścicielce części wsi Zmjewo-podusi, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Słupsk, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 416, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d.

23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Janowi *Kłobuchowskiemu*, właścicielowi dóbr Wąwol, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Włocławskim, Gminie Lubień, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 2,525 kop. 36, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Jakóbowi *Engelman*, właścicielowi dóbr Głogowo-Jankowiec, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Kutnowskim, Gminie Wroczyń, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 91 kop. 11, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Walentemu *Waśniewskiemu*, właścicielowi dóbr Bukowiec-wielki, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Szczepkowo, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 66 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Katarzynie *Tańskiej*, właścicielce wsi Olszewo-Reszki, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Dębsk, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 16 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Stanisławowi *Goryszewskiemu*, właścicielowi części wsi Olszewo-Bołaki, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Dębsk, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rub. srebr. 999, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Teofilowi *Zarebskiemu*, właścicielowi dóbr Szłubowo, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Przasnyskim, Gminie Bugzy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,466 kop. 85, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Janowi *Mikoszewskiemu*, właścicielowi dóbr Kołoząb, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Płońskim, Gminie Kuchary, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 13,154 kop. 51, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Zofji *Kamockiej*, właścicielce dóbr Łękińsko, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Petrokowskim, Gminie Kleszczów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 2,126 kop. 73, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Suksesorom Antoniego *Kubwiec*, właścicielom dóbr Jurgiszki, położonych w Gubernji Suwalskiej, Powiecie Kalwaryjskim, Gminie Olita, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwalskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 2,617 kop. 11, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Wincentemu *Rowino-Sroczyńskiemu*, właścicielowi dóbr Sudół, położonych w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Pinzowskim, Gminie Drożejowice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 127, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Celestynowi i Wiktorji *Umińskim*, właścicielom wsi Rajsko, położonej w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Marchwacz, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 217 kop. 93, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. *Chyczewskiemu*, *Wilkoszewskiej* i *Chlebo-wskiej*, właścicielom wsi Rajsko 2-go, położonej w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie March-

wacz, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 224 kop. 13, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Nepomucenowi *Wyganowskiemu*, właścicielowi wsi Rajsko cz. 4-ta, położonej w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Marchwacz, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,602 kop. 67, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Adolfovi *Mieczkowskiemu*, właścicielowi dóbr Pawłówek, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kaliskim, Gminie Chmielnik, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 19,058 kop. 54, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Antoniemu *Mateckiemu*, właścicielowi dóbr Lubstówek i Łagiewniki, położonych w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Kolskim, Gminie Lubstów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 297 kop. 6, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Tekli de *Lagrange*, właścicielce dóbr Gornówka, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Osówka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 112 kop. 56, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Bartłomiejowi *Stawiskiemu*, właścicielowi dóbr Rzeszotary, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Rościszew, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Mławskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 2,872 kop. 10, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Idziemu *Mazańskiemu*, właścicielowi dóbr Kaki-Mroczi A., położonych w Gubernji Płockiej, Pow. Przasnyskim, Gminie Krzynowłoga-mała, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,979 kop. 71, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Barbarze *Łuszczewskiej*, właścicielce dóbr Szumany-Postuły, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Sierpeckim, Gminie Koziębrydy, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 1,955 kop. 47, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Leopoldowi-Stanisławowi *Waligórskiemu*, właścicielowi dóbr Osiny, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łaskim, Gminie Wola-Wężykowa, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 5,266 kop. 37, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Antoninie *Złotnickiej*, właścicielce dóbr Ptaszkowice A. B., położonych w Gubernji Petrokowskiej, Powiecie Łaskim, Gminie Zapolice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości r. 2,948 kop. 41, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. Antoniemu *Boskiemu*, właścicielowi dóbr Żeluzna, położonych w Gubernji Radomskiej, Powiecie Kozienskim, Gminie Rożniszew, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy.

PRZEPISY.

Przez JW. Generał - Feldmarszałka Hr. Namiestnika Królestwa zatwierdzone, a dotyczące wydawania pozwoleń osobom prywatnym w Królestwie Polskim, na prawo posiadania broni i nabywania prochu:

— Więc pójdeł... odrzekła *Mała*, i westchnąwszy, postąpiła krok ku drzwiom, ale zatrzymała się jeszcze. Wszyscy byli widocznie zaintrygowani tem zdarzeniem...

— Zobaczą... zawołała jakaś bachantka, że ten *kaznodzieja* odwiedzi ją aby nie zbłądziła, a później szepnie: nie daję ci pieniędzy, bo to upokarza... Zapracuj sama!...

Stanisław, zdawał się nieuważać na takie wołania i wszystkich otaczających, ale spostrzegłszy wahanie się dziewczynki, postąpił kilka kroków ku niej i rzekł:

— O czym myślisz?...

— Czem zapłacę za domino wypożyczone?... dałam na zastaw moją salopkę, a przyszłam w matczynej...
— Ile potrzebujesz?
— Cztery ruble... szepnęła cicho, tuląc się instynktowo do Buczyckiego... On, wyprowadził ją na kurytarz, wsunął jej 10 i rzekł: — jak będziesz bogatą, oddasz to biednym...

Mała wyjąkała tylko: Dziękuję panu! i zbiegła po schodach...

— Słownie postąpiłeś pan sobie!... zawołała druga zamaskowana dama biorąc go pod rękę.

— Maseczko! uwolnij mię od uwag, — rzekł Stanisław.

— Za chwilę!... Odebrałeś karteczkę?...

— Odebrałem — i przybyłem...

— Wiesz kto jestem?

— Objaw życzenie, a powiem ci kto jesteś...

— Czy zawsze poważniejsz po ponczu, panie Stanisławie?...

— Czy nie masz zamiaru zrobić mi innego zapytania maseczko?...

— Jestem tą, która obrażona wczoraj przez ciebie, chciała pomścić się dzisiaj i ścigała cię tutaj...

— Pani baron...
— Nie wymieniaj nazwiska...
— Byłbym nie poznał maseczki!... Na nieszczęście, wiem o zamiarze pomsty, więc jej uniknę...
— Twoja szlachetność rozbroiła mię...
— Ztąd morał: że czyn dobry, bywa wynagradzany i na maskaradzie! Czy tak?...

— Bez cynizmów!...

— Słucham więc pani...
— Wczoraj, żal było mi pana. Chciałem zemścić się za obrazę, ale zarazem zrobić mu wstęp do znaczniejszych domów i powiedziałem przed kilku lwami, iż pochodzisz ze znakomitej chociaż podupadłej

rodziny... Obiecali przyjąć cię chętnie do swojego grona...

— Że ktoś żałował mię — takich wiadomości nie nawiąże!... Ze pani chcesz protegować mię — to zadziwić może... a celu bywania w wyższych towarzystwach, gdy uważacie mię za niższego — nie pojmuję...

— Jesteś młody, ładny, może zaopiekuje się tobą jaka milionerka i zechce cię adoptować...

— Jesteś bardzo delikatną, moja maseczko, żeś nie dała mi poznać innemi słowy swych myśli... Wielu w ten sposób robi majątek... ale patrz!... to pierścionek dany mi na zaręczyny od anioła, gdy m zerwał przy mierze z innym, mniej czystym, choć równie pięknym duchem...

— Kiedy tak, wracaj — i nie pokazuj się w naszym świecie, bo ostygniesz, i stracisz dobrą wiargę...

— Dziękuję ci maseczko!... odpowiedział Stanisław że mię uwalniasz, bo jestem — śpiący... Dobra noc!...

— A odwiedź czasem przyjaciółkę!... zawołała baronowa.

— Która nie odmówi wsparcia... dokończył Stanisław... Umiem cenić życzliwość!

— Pani Zaborska chciała jeszcze coś powiedzieć, ale Stanisław znikł już w tłumie.

(d. c. n.)

Zaden z mieszkańców i osób czasowo przebywających w Królestwie Polskim, nie ma prawa trzymać u siebie jakiegokolwiek rodzaju broni, bez pozwolenia właściwej władzy.

Udzielanie osobom prywatnym pozwoleń na posiadanie broni i nabywanie prochu w Królestwie zależy: w guberniach od gubernatorów, a w Warszawie od Ober-Policmajstra.

Bilety na posiadanie broni, wydawane będą według przepisanej formy.

Pozwolenia na posiadanie jakiegokolwiek rodzaju broni, udzielone będą za opłatą na rzecz skarbu, w ilości niższej wyrażonej.

Uwaga. Z pod tego przepisu nie wyłączają się cudzoziemcy, tak stale jako i czasowo w kraju tutejszym przebywający.

Opłata za wydanie pozwolenia na posiadanie broni, ustanawia się: od obywateli, szlachty, w ogóle osob dotychczas po rs. 6 od każdej sztuki broni, — od ludzi klasy włościańskiej, dymisjonowanych niższych stopni, różnego rodzaju dozorców, leśniczych i w ogóle osób mniej zamożnych, po rs. 3 od sztuki.

Uwaga. Pieniądze raz do kasy wniesione za wydane pozwolenie na prawo posiadania broni, w żadnym przypadku powroćceniu nie ulegają.

Bilety bezpłatne, sposobem wyjątku od ogólnego prawidła, według uznania gubernatorów, a w Warszawie Ober-Policmajstra, mogą być wydawane:

a) Urzędnikom i różnym niższym stopniom, oficjalistom jeżdżącym w interesach służbowych, dla zabezpieczenia ich osób i powierzonych im depozytów rządowych i prywatnych.

b) Wójtom gmin i sołtysom, dla osobistego ich bezpieczeństwa i wytopiania dzikich zwierząt.

c) Straży różnego rodzaju, dla zabezpieczenia ich osób i powierzonej im własności skarbowej i publicznej.

d) Włocianom i dymisjonowanym żołnierzom, którzy udowodnią i konieczność posiadania broni, dla własnej obrony i zabezpieczenia własności i przytem okażą się o tyle niezamożnymi, żeby bez szczególnego przeciążenia nie byli w stanie uiścić przypadającej opłaty za prawo posiadania broni.

e) Członkom stowarzyszeń strzeleckich, których ustawa przez władzę wyższą jest zatwierdzona, jeśli udowodnią niemożność uiszczenia opłaty za posiadanie broni przynależnej.

Osoby pochodzenia ruskiego, bez względu na stan i zamożność, uwalniają się od opłaty za posiadanie dla własnej potrzeby broni jakiegokolwiek rodzaju, lecz nie inaczej mogą trzymać takową, jak za pozwoleniem gubernatorów, a w Warszawie Ober-Policmajstra, na zasadzie przepisów o wydawaniu biletów bezpłatnych.

Handlujący bronią i fabrykanci tejże, otrzymywają będą pozwolenie na sprzedaż broni, ołowiu i nabojów, w składach, sklepach i warsztatach, na zasadzie oddzielnych corocznych upoważnień gubernatorów lub Ober-Policmajstra. — W pozwoleniach tych za każdym razem wymienioną będzie ilość broni i większej nad tę liczby, w ciągu roku z jednego miejsca sprzedawać nie wolno.

Uwaga. Handlujący i fabrykanci broni, nie wprzód mogą otrzymać nowe pozwolenie na sprzedaż broni, dopóki nie usprawiedliwią rozchodu poprzednio posiadanej, z objaśnieniem, od kogo takową nabyli i komu sprzedali.

Oficerowie różnej broni i niższe stopnie, z obowiązku swego powołania, mają prawo posiadać broń, bez wyjątku od kogokolwiek pozwolenia.

Podobnie wolne są od wyjednywania pozwoleń władz królestwa i mogą mieć broń przy sobie dla własnego użytku, osoby nie mieszkające w tutejszym kraju, a przejeżdżające tylko przez ten i które broń tę przy sobie już posiadają.

Pozwolenia na posiadanie broni, nie mogą być udzielane:

a) wszystkim osobom bez różnicy stanu i pochodzenia, zostającym z jakiegobądź powodu pod dozorem policji i w ogóle tym, którzy okazać się niezastępującymi na zaufanie pod jakimkolwiek względem;

b) osobom wszelkiego stanu i pochodzenia, które posiadając broń, zostali pozbawieni na nią prawa na zasadzie niniejszych przepisów, przez cały czas na pozbawienie to zastrzeżony.

Na utrzymywanie każdego rodzaju broni, winny być wyjednywane oddzielne pozwolenia; osoby żądające jednocześnie pozwolenia więcej jak na jedną broń, mogą otrzymać jeden bilet, lecz za wniesieniem opłaty od każdej sztuki, jakiegokolwiekby ona była rodzaju.

Bilet wydany na prawo posiadania broni, ważnym jest w ciągu jednego roku, od stycznia do stycznia, z wyjątkiem wypadku pozbawienia tego prawa przed upływem roku. Wydawanie nowych i wymiana starych biletów, po upływie każdego roku, dopełnia się sposobem niżej wskazanym. Bilety otrzymane w ciągu roku, opłacają się na równi z rocznymi.

Uwaga. Bilety w roku bieżącym na posiadanie broni wydane, ważne są do 1 (13) stycznia 1868 r. (d. c. n.).

Awanse. — Przez Najwyższy rozkaz w wydziale wojskowym, z d. 20 listopada, awansowani zostali: sztabkapitan warszawskiego batalionu forticznego *Siemiejew* — na kapitana, a chorąży tegoż batalionu *Pogorecki*, na podporucznika. (Rus. Inw.)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

dnia 25 Listopada (7 Grudnia).

Sprawa konferencji coraz bardziej zbliża się do rozwiązania, jak można wnosić z oświadczeń p. de Moustier, a szczególnie p. Rouhera w ciele prawodawczem francuzkiem. W oświadczeniu p. de Moustier, iż w razie gdyby konferencja nie doszła do skutku, utrzymanyby została w swej mocy konwencja wrzesniowa, upatrują groźbę względem Włoch, w celu uczynienia ich skłonniejszymi do przystania na konferencję. Wnosząc z jadowitego tonu mowy p. Rouhera względem polityki włoskiej, niedojście konferencji do skutku jest prawie faktem spełnionym. Wyrazy jego co do Wiktora-Emanuelu, które przyniósł nam dzisiejszy nasz telegram, potwierdzają to, cośmy mówili wczoraj o nieprawdopodobieństwie zgody Włoch na konferencję, a bez ich zgody całą tę sprawę można odłożyć *ad acta*. Od ich zgody zależy, jak donosi *Patrie*, postanowienie trzech wielkich mocarstw, a jedno z nich stanowczo oznajmiło, że z oświadczeniem się co do przystąpienia do konferencji, należy czekać na postawę parlamentu włoskiego. *Nord*, z powtórzenia przez *La France* artykułu *N. Preus*. Z, iż mocarstwa niekatolickie chętnie zgodziłyby się na to, aby kwestja rzymska została rozstrzygnięta przez same mocarstwa katolickie, wyprowadza ten wniosek, iż rząd francuzki straciwszy nadzieję zebrania konferencji ze wszystkich mocarstw, przechyla się ku myśli zwołania narady samych państw katolickich.

Gabinet generała Menabrea, jak obliczają, będzie miał w mającej się wkrótce zebrać izbie deputowanych około 20 głosów; lecz stosunek ten może się zmienić w skutku różnych okoliczności, a nie mało do tego może się przyczynić oświadczenie p. Moustier w ciele prawodawczem, że rząd francuzki odrzucił uczynioną przez Włochy propozycję wspólnego zajęcia Rzymu, uznając ją za namowę do zdrady. We Włoszech tymczasem panuje wielkie wzburzenie umysłów; dzienniki tamtejsze donoszą o licznych aresztowaniach politycznych i spiskach w celu obalenia rządu.

Postawa fenienów w Irlandji ciągle jest bardzo groźna, do tego stopnia, iż przewidują możliwość ogłoszenia tam stanu oblężenia. — Co do stosunków Anglii ze Stanami Zjednoczonymi w sprawie statku *Alabama*, jak się okazuje z odezwą prezydenta Johnsona, gabinet washingtonski odrzucił angielską propozycję poddania tej sprawy pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, ponieważ propozycji tej towarzyszyły zastrzeżenia nieodpowiednie godności Stanów Zjednoczonych. Prezydent wyraził jednak nadzieję, że reklamacje amerykańskie zostaną zaspokojone.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 6 grudnia. Na czwartkowym posiedzeniu ciała prawodawczego, Rouher ganił przyjęcie niegdyś przez Wiktora-Emanuelu królestwa neapolitańskiego, zdobytego

przez Garibaldeggo, i oświadczył, że Włochy nigdy nie opanują Rzymu. Wieczorne dzienniki piątkowe upatrują w tem oświadczeniu Rouhera nieudanie się konferencji.

Florencja, 6 grudnia. Na wczorajszym posiedzeniu izby, Lanza obrany został prezesem 194 głosami; Ratazzi miał 154 głosy.

Bern, 6 grudnia. Prezesem związku został obrany Dubs, a wice-prezesem Walter.

(Correspondenz Bureau.)

Wiadomości telegraficzne.

* **Florencja, 4 grudnia.** *Opinione* zapewnia, że Menabrea przesłał dzie rządowi francuzkiemu notę, w której akceptuje oświadczenia złożone przez margr. de Moustier w jego nocie z 27-go listopada, i powiada, że upatruje w niej rekojmie, iż rząd francuzki nie będzie ani zachęcać, ani wspierać wrogów Włoch. Rząd włoski zastrzega atoli sobie zakomunikowanie gabinetowi francuzkiemu pewnych propozycji, które zdaniem rządu włoskiego mają być zaprojektowane konferencji. — Posiedzenia parlamentu otwarte zostaną bez mowy tronowej. (*Wolff's T. B.*)

* **Rzym, 4 grudnia.** *Giornale di Roma* ogłasza list apostolski papieża, w którym tenże oświadcza, że kardynał Andrea zostaje suspendowany w swej godności kardynalnej. Jednocześnie daje się kardynałowi Andrea termin trzymiesięczny dla zgłoszenia się z pokorą do oca św. Po upływie tego terminu, kardynał Andrea pozbawiony zostanie stanowczo swych godności duchownych. (*Tamże.*)

* **Wiedeń, 5 grudnia.** Obiega pogłoska, że niezwłocznie po załatwieniu kwestji konstytucyjnej, nastąpi ogłoszenie nominacji do nowego ministerstwa cislawskiego. (*Tamże.*)

* **Wiedeń, 5 grudnia.** *Die Presse* i *Die Debatte* donoszą jednogodnie, że rząd grecki, niezwłocznie po powrocie króla, przesłał mocarstwom opiekuńczym notę, w której oświadcza, że zgadza się ze złożoną niedawno przez Rosję deklaracją na korzyść zasady nieinterwencji. (*Tamże.*)

* **Praga, 4 grudnia.** W klasztorze św. Jerzego na Hradzynie (zakład więzienny) osadzono dotąd, za kania nieprzychylnie rządowi, 79 księży, którzy odesłani zostali przed sądy karne. (*Die Presse.*)

* **Praga, 5 grudnia.** Z powodu pogłosek o koronacji, pisma czeskie powiadają: Czesi będą teraz stać zdala od uroczystości koronacji, jeżeli prawo organizacyjne, które król ma zaprzysiądz, nie zagwarantuje znanych żądań Czechów. (Dotąd nie ma jeszcze żadnych wskazówek, ażeby czesi mogli znajdować się w podobnym kłopotcie). (*Die Presse.*)

* **Peszt, 4 grudnia.** Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, prezes ministrów węgierskich hr. Andrassy odpowiadając na interpelację Perczela w przedmiocie uorganizowania armji narodowej, oświadczył, że ministerstwa obu połów monarchji porozumiały się pomiędzy sobą co do złożenia w obu zgromadzeniach prawodawczych, jeżeli nie w tym roku, to w każdym razie w ciągu teraźniejszej sesji, projektu do prawa o armji. Izba przyjęła to oświadczenie głośnie krzykami „*Eljen.*” Następnie § 1 projektu do prawa o udziale Węgier w wydatkach ogólnych został przyjęty znaczną większością. (*Wolff's T. B.*)

* **Haga, 4 grudnia.** Rząd wielko-książęcy luksemburski przyjął bez wszelkich zastrzeżeń zaproszenie francuzkie na konferencję. (*Tamże.*)

* **Drezno, 5 grudnia.** *Dresd. Jour.* pisze: Nic tu nie wiadomo o pogłoskach dziennikarskich w przedmiocie dylokacji wojsk saskich do Holsztynji lub do Moguncji. (*Tamże.*)

* **Londyn, 3 grudnia.** Straszna burza srożyła się w Bengalu; ryż i konopie mocno ucierpiały. Liczne posiadłości zostały zniszczone. Znaczna liczba osób zginęła. W Kalkucie miały miejsce liczne rozbiicia się statków. Burza trwała ośm godzin. (*Cor. Hav. Bul.*)

* **Londyn, 3 grudnia.** Burza na brzegach Anglii nie ustaje. Znaczna liczba okrętów uległa rozbiciu. Koło Lowestoft, część drogi żelaznej Great Eastern została zniszczona. Donoszą o wylewach. — Na dzisiejszym posiedzeniu izby gmin, lord Stanley, odpowiadając na interpelację p. Forstera, oświadczył, że zamierza zaproponować w piątek odroczenie sesji parlamentarnej do 13 lutego. (*Tamże.*)

* **Londyn, 4 grudnia.** W sprawie statku *Alabama* wymienione zostały znowu pomiędzy p. Sewardem i lordem Stanleyem depeze, które atoli nie są zdolne

przeczytać się wielce do rozwiązania tej sprawy. — Według wiadomości z Nowego-Jorku z 23-go listopada, obiegła tam pogłoska, że generał Sherman ma być mianowany wodzem naczelnym armji, i że generał Grant pozostanie nadal na stanowisku ministra wojny. Załoga w Waszyngtonie została wzmocniona. — P. Jefferson Davis przybył do Richmond. (*Wolff's T. B.*)

* *Londyn, 4 grudnia.* Z Nowego Jorku donoszą pod datą 19-go listopada, że miasto San-Domingo zostało przez ostatnie trzęsienie ziemi całkiem zniszczone; około 200 ludzi utraciło życie; prawie wszystkie statki rozbiły się. (*Tamże.*)

* *Londyn, 5 grudnia.* Dzisiejsze pisma poranne gania prezydentowi Johnsonowi, że ten ostatni, w swej odezwie, podtrzymuje energicznie swą politykę względem kongresu. (*Tamże.*)

* *Madryt, 4 grudnia.* Kortezy zwołane zostały na 27 grudnia.

* (Nabożeństwo żałobne). Dziś, w sobotę, o godzinie 10½ odprawione zostało w prawosławnej tutejszej katedrze, przed mszą, uroczyste nabożeństwo żałobne, za spoczywającego w Bogu metropolity moskiewskiego Filareta.

* (Obnumerowanie przedziałów w wagonach dróg żelaznych wiedeńskiej i bydgoskiej). Dotąd na drogach dopiero pomienionych, przedziały wagonów osobowych nie były odznaczone wyróżniającymi znakami, co stawało się powodem niedogodności, zwłaszcza przy jednostajnej powierzchowności wagonów. Pasażer wysiadłszy na stacji dla potrzeby, wracając, miał trudność w odszukaniu swojego przedziału i bez względu, że tam były jego podręczne rzeczy lub ktoś z familji, spiesząc się w zajęciu miejsca przy ruszeniu pociągu, zniewolony był wejść do byle którego przedziału i niższej nieraz klasy; zostawiwszy zaś jaki przedmiot w wagonie, miał trudność w wskazaniu miejsca które zajmował. Dla usunięcia tych niedogodności, z rozporządzenia dyrekcji dróg pomienionych, przedsięwzięto obnumerowanie wszystkich przedziałów; numer kolejny na każdym wagonie 3-ich klas pierwszych, progresywnie dalszy, będzie wydatny zewnątrz na drzwiczkach i ten sam będzie umieszczony z drugiej strony drzwiczek wewnątrz wagonu, tak, że pasażer mając takowy podczas drogi ciągle przed oczyma, łatwo w pamięci zatrzymać go może i zwolnić się od nieprzyjemnych częstokroć pomyłek przy wsiadaniu. Znaczna liczba wagonów w ten sposób już obnumerowaną została, dalsza robota uskutecznią się.

* (Kasy ogniotrwałe R. Bohte'go). Już kilkakrotnie była wzmianka w kolumnach dziennika naszego o fabryce Roberta Bohte w Warszawie, zajmującej się przetwarzaniem miedzi, żelaza, mosiądzu, cyny, drzewa i innych materiałów, na maszyny, aparata cukrownicze, gorzelniane, narzędzia i sprzęty. Ważny dział w tejże fabryce stanowią kasy ogniotrwałe, które są najzupełniejszą rękojmią w zabezpieczeniu od pożaru. Otóż przytaczamy tu w tłumaczeniu artykuł gazety *Kijowski Telegram* o próbie odbytej w Kijowie kasy żelaznej z fabryki pomienionej pochodzącej. W Nrze 92 tej gazety z dnia 7 sierpnia r. b., umieszczony był akt urzędowy o próbie ogniowej kasy żelaznej ogniotrwałej, odbytej w Kijowie, pochodzącej z fabryki Roberta Bohte w Warszawie, staraniem domu handlowego pod firmą „Komierowski et Comp.”, który kasy takie do magazynu swego w Kijowie z powyższej fabryki sprowadza. Takowy akt w całości dosłownie umieszczamy: „Na prośbę pana Tranca pełnomocnika domu handlowego warszawskiego, pod firmą „Komierowski et Comp.” i na rozkaz rady miejskiej kijowskiej, w dniu 28 czerwca roku bieżącego, odbyła się na placu uniwersyteckim położonym w cyrkułe Łybeckim, próba kasy ogniotrwałej z fabryki Roberta Bohte, w obec pp. starszego policmajstra, deputata rady miejskiej, deputatów handlowych, komisarza łybeckiego cyrkułu i przy wielkiej liczbie publiczności. Próba ta odbyła się w następujący sposób: na rozłożonych ceglach otoczonych zewsząd masą suchego drzewa, w przeznaczoną na ten cel kasę, przy pomocy wzmiankowanych osobach, włożył pan Tranc książki kantorowe, rozmaite papiery, kilka jedno i trzy rublowych biletów kredytowych cesarstwa, nieco złotej i srebrnej monety i kilka arkuszy bibułki angielskiej, następnie zamknął kasę, p. Tranc oddał klucze p. starszemu policmajstrowi. Drzewo otaczające szafę dla podzielenia ognia, polane było terpentyną i zapalone. W kilka minut cała kasa była w ogniu. Ogień podtrzymywano bez przestanku przez kilka godzin; żar był tak silny, że poddana próbie kasa rozpalila się do białości. Po zagaśnięciu ognia i ostudzeniu kasy, przekonano się, że zewnętrzne ozdoby miedziane od wielkiego żaru stopiły się, a mechanizm zamku o tyle był uszkodzonym, że niepodobna było otworzyć go kluczem i u-

znano koniecznym otworzyć kasę przez mechanika; utworzenie to odłożono do dnia następnego. Przez ten czas kasa zostawała na tymże samym placu, pod nieustannym dozorem policji. O godzinie 5-ej po południu dnia następnego, to jest 29 czerwca, w obecności tychże samych urzędników i wielkiej liczby publiczności, kasę otworzył mechanik Kronberg, wylamawszy część tylnej ściany. Okazało się, że zamknięte w kasie książki, papiery kredytowe, moneta brzęcząca i bibułka angielska zupełnie nie były naruszone, jedynie kolor biały papieru, przybrał lekki odcień żółtawy. Na potwierdzenie czego sporządzono akt niniejszy dnia 29 czerwca 1867 r. (Podpisano): Starszy policmajster miasta Kijowa, pułkownik Giubbenett, — M. Sawicki, — deputaci handlowi: Jakób Berner i Bazyli Ameliczew, — mechanik uniwersytetu św. Włodzimierza, L. Falberg, — mechanik bióra inżynierskiego, E. Kronberg, — komisarz cywilny cyrkułu łybeckiego, asesor kolegjalny Matkowski”.

* (Stacje telegraficzne w Pułtusku i Stepnicy), dnia 21 listopada (3 grudnia), zostały otwarte dla przyjmowania korespondencji.

* (Oświetlenie). Od dnia 27 listopada (9 grudnia) do 2 (14) grudnia r. b. włącznie, latarnie miejskie gazowe zapalane być winny o godzinie 4 min. 15 w wieczór, a gazone o gonie 11 w nocy.

* (Wypadki). Katarzyna Rakowska, wieku lat 69, w dniu wczorajszym nagle zmarła. — W dniu wczorajszym także, Jadwiga Lepichin, żona urlopowanego żołnierza, poślizgnęła się i upadłszy złamała prawą nogę.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*
Za talar wczoraj rsr. 1 kop. 8½ dziś rsr. 1 kop. 8½
Za frank " " " 29 " " " 29.
Za złoty ren. " " " 61½ " " " 61½
NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Zgon metropolity Filareta). Gazeta *Moskwa* z 21 listopada (3 grudnia) pisze: „Metropolita Filaret przeniósł się do wieczności... Ze smutkiem usłyszała tę wiadomość Moskwa, a za nią i cała Rosja, — z tym smutkiem, pełnym czci, który musi pomimowolnie zawładnąć duszą przy każdym widocznym działaniu ukrytem historii. Zgon jego jest wydarzeniem doniosłym, wydarzeniem wszechruskiem. Filaret przeniósł się do wieczności!... Znikła siła, wielka, moralna, społeczna siła, w której cały świat ruski widział i czuł swą własną siłę, — siła stworzona nie z zewnątrz, lecz zrodzona potęgą własnego ducha, spotęgowana na narodowym gruncie kościelnym. Runął ogrom chwały, jaką szczylił się kościół i cieszył się naród. Znikła na wieki, ta wspaniała, długotrwała społeczność, która obejmowała sobą przeciąg połowy stulecia, która przetrwała przez długi szereg wypadków i pokoleń, i która stała się poniekąd niezbędną własnością historyczną Moskwy, jej żywym żywiołem, którego, zdawało się, nie utraci ona nigdy. Bez tej siły, bez tej chwały, jaka próżnia siły i chwały da się uczuć raptem w Moskwie i nawet w całym ruskim świecie kościelnym! Stolica metropolity moskiewskiego, może być bez wątpienia i zostanie zajęta, lecz miejsce, które zajmował Filaret, pozostanie pustem. Przypominamy sobie pomimowolnie wszystko, cośmy powiedzieli w dniu obchodu pięćdziesięcioletniej rocznicy jego biskupstwa. Zgasało światło, które świeciło przez pół wieku na całą Rosję, nie słabnąc, nie ściemniając się, lecz jak gdyby wzmagając się wraz z przybywaniem lat i świecąc coraz jaśniej, w miarę jak zbliżał się kres życia. Zamknęło się niezmordowane oko myśli. Przerwane zostało pół wieku trwające nauczanie wszystkich ludzi ruskich — zapomocą podziwu godnego przykładu, nieustannie aż do samego końca czuwającego ducha. Zamilkło słowo wymowne i pełne doniosłości, które przez pół stulecia, a nawet dłużej, rozlegało się w Rosji, bądź przenikając głęboko tajemnicę poznania Boga, bądź też za pomocą silnej krasomówczości, nadając formę zewnętrzną rozumowi prawd Boskich. Wraz ze zgonem metropolity Filareta, kościół ruski przeżywa wielką chwilę historyczną, doniosłość której, świadomo lub nieświadomo, każdy czuje. Będąc w ciągu pół stulecia reprezentantem, opiekunem i przewodnikiem Kościoła ruskiego (nie na skutek warunków zewnętrznych stanowiska i swej godności, lecz z powodu osobistych zalet wewnętrznych), — był on także w ciągu pół stulecia arcybiskupem świadczącym o tym Kościele przed całą Europą, przed całym światem innowierczym... Schodzi do grobu cała epoka historyczna, — na zmianę zaś jej posuwa się nowa epoka. Ubyło siły i chwały, ubyło ostatnie imię narodowe. Niema już kogo nazwać; nie ma innego równoznacznego, ani mniej znacznego, lecz ogólnonarodowego imienia. Czy przybędzie siły, swobody i ducha dla prawdziwego życia kościelnego? W punkcie ze-

tknięcia się tych dwóch epok, ociągamy się pomimowolnie z sądem i z nadziejami. Wynurzamy jedynie uczucia osobiste i powszechne, jakich doznajemy w chwili obecnej wraz z całą Moskwą, w obec żalobnego głosu dzwonów moskiewskich, wzywających do modlitwy za umarłych...” — Dalej też gazeta pisze: „W niedzielę, 19 listopada (1 grudnia), przed samą godziną drugą po południu, przeniósł się do wieczności, w 86 roku życia, najprzewielebniejszy metropolita moskiewski Filaret. W dniu zgonu, odprawił on sam liturgję św. w cerkwi domowej w swym pałacu, i odprawił to nabożeństwo, jak powiadają osoby zbliżone do niego, z taką rzeźwością, jak tego niewidziano w ciągu ostatnich pięciu lat. Po liturgji św., przyjmował on nowego gubernatora moskiewskiego, generała Baranowa, z którym długo rozmawiał. O godzinie wpół do drugiej, będąc widocznie znużonym, kazał on przygotować obiad i udał się do swego gabinetu. Gdy po upływie kwadransa, spostrzeżono że bawi zbyt długo, służący udał się po niego i zastał go leżącego na podłodze, lecz żywego jeszcze. Wkrótce oddał on ducha Bogu... Uroczyste nabożeństwa żałobne za zmarłego arcybiskupa odbywać się będą o 1-ej po południu i o 8-ej wieczorem. We wtorek lub we środę, o godzinie 2-ej po południu, nastąpi eksportacja zmarłego z jego cerkwi domowej do monasteru Czudowskiego. Dnia 19 listopada (1 grudnia) wieczorem, lud moskiewski, zawiadomiony o zgonie swego arcybiskupa zapomocą niespodzianego bicia żałobnego w dzwony na dzwonicy Iwanowskiej, pobiegł tłumnie do pałacu Troickiego, gdzie nie przestaje i teraz gromadzić się. Spodziewany jest przyjazd do Moskwy pierwszorzędných arcybiskupów i nawet Osób z Rodziny Cesarskiej.

* (Poświęcenie cerkwi prawosławnej). *Wil. Wiest.* donosi: że 24 września dopelniony został przez najprzewiel. Aleksandra, biskupa kowieńskiego, w m. Oniksztach, w powiecie wilkomirskim, w obecności przybyłych tam dowódcy 28-mej brygady artylerji, pośredników polubownych i innych urzędników powiatowych, oraz kilkuset włościan prawosławnych, obrządek poświęcenia nowo-zbudowanej cerkwi drewnianej pod wezwaniem św. prawowiernego wielkiego księcia Aleksandra Newskiego.

* (Przechodzenie na prawosławie). Gazeta *Golos* pisze z Mńska: W gubernji tutejszej przechodzenie ludu na prawosławie nie ustaje. Parafianie rzymsko-katolickiej parafji ompiszewskiej, w powiecie borysowskim, postanowili niedawno przyłączyć się do prawosławia i wnieśli podanie, aby kościół ich zamieniony został na cerkiew prawosławna. Proboszcz i wikary parafji ompiszewskiej nie przyjęli prawosławia, co jest nowym dowodem na odparcie polskich twierdzeń, jakoby do postępów prawosławia w gubernji mińskiej przyczyniło się wyłącznie kilku księży, którzy opuścili katolicyzm.

* (Nowa taryfa). Według zapewnienia gazety *Moskwa*, minister skarbu prawie zgodził się na odroczenie nowej taryfy co do niektórych artykułów, mianowicie tkanin, z nadmienieniem, że od tych przedmiotów nie przewiduje znacznego żniżenia.

* (Generał Czerniajew). *Mosk. Wied.* piszą: 16 listopada dymisjonowany generał Czerniajew, zdobywca Taszkientu, był wojenny gubernator obwodu turkiestańskiego, składał w sądzie okręgu moskiewskiego egzamen na posadę notariusza publicznego. Generał Czerniajew rozpoczął zawód wojskowy w gwardji. Po opuszczeniu akademji wojskowej, zostawał on w charakterze oficera generalnego sztabu przy armji czynnej nad Dunajem; następnie znajdował się w szeregach obrońców Sewastopola, a potem miał udział w wojnie kaukazkiej, w czasie stanowczego zajęcia Kaukazu. W roku 1862 mianowany został szefem sztabu bylego oddzielnego orenburskiego korpusu, a w 1864 otrzymał pod dowództwo swoje mały oddział, z poleceniem połączenia linii granicznej syberyjskiej z orenburską. Polecenie to wykonał z świetnym skutkiem, a nadto, z garstką wojska zdobył obszerny obwód taszkentski, który posłużył do utworzenia początkowo obwodu turkiestańskiego, a obecnie generał-gubernatorstwa turkiestańskiego. Zajęcie Czerniajewem i Taszkientu, dokonane umiejętnie i odważnie, i energiczne postępowanie względem emira bucharskiego, wślawiły imię generała Czerniajewa w środkowej Azji, gdzie dotąd wspomnianie jest z szacunkiem. Za te zwycięstwa generał Czerniajew, w ciągu dwóch lat otrzymał stopień generała, szablę brylantową i order św. Jerzego 3-ej klasy, s. Stanisława i s. Anny 1-ej klasy. Przed kilkoma miesiącami, opuściwszy służbę, generał Czerniajew, jako nieposiadający żadnego majątku, obrał sobie Moskwę za miejsce przyszłej swojej działalności na posadzie notariusza, dla zajęcia której ustanowiona jest prawem znaczna kaucja (10,000). Sły-

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 6859. Komisja Rządowa

Sprawiedliwości.

W zastowaniu się do art. 44 K. C. P. podaje do wiadomości osób interesowanych, że Trybunał Cywilny w Kaliszu, wyrokiem z dnia 22 Sierpnia (3 Września) r. b. na powództwo Henryetty Willemetus wydanym, uznał Augusta Willemetus za znikłego.

Warszawa d. 3 (15) Listopada 1867 r.

Członek Komisji,

Rzeczywisty Radca Stanu K. Łaski.
Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 7000. Zarząd Warszawskiego

Ober-Policmajstra.

W roku 1864, przytrzymanym na wólczego-stwie i przez Naczelnika Powiatu Siedleckiego dostawiony na mieszkanie do Warszawy głuchoniemy, nie jest w możności wskazać żadnych szczegółów o swem pochodzeniu.

Indywidualność, oddane do Warszawskiego Instytutu Głuchoniemych, tam nauczyło się czytać, pisać i rzemiosła szewskiego, protokólnie badany zeznaje: że nieznanych swoich rodziców, że przemieszczał w wsi w okolicach 10-wiorstowej odległości od Wisły, religii rzymsko katolickiej, że nie wie o swem nazwisku i pragnie nazywać się Siedlecki.

Zarząd Warszawskiego Ober-Policmajstra wzywa każdego, kto by znał lub wiedział jakie szczegóły o pochodzeniu tej osobistości, lub miejsce zamieszkania jego rodziny, ażeby takowe dostarczył, najbliższemu urzędowi policyjnemu dla zakomunikowania takowego zarządowi tutejszej policji.

Rysopis Siedleckiego następujący: lat 25, wzrost dobry, twarz pociągła, włosy ciemnobłęd, oczy niebieskie, nos długi, znaków szczególnych żadnych.

Warszawa d. 8 (20) Listopada 1867 r.

Vice-Dyrektor Rosiński.

Naczelnik Oddziału Olszewski.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 7245. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej

w Warszawie.

Z powodu następującej śmierci: 1. Józefa Aberskiej. a) współwłaścicielki sumy r. 797 kop. 30 $\frac{1}{2}$, na dobrach Wólka Lizi-godź lit. A. w Okręgu Orlowskim położonych, w Dziale IV pod Nr. 11 zabezpieczonej, oraz b) wierzycielki sumy r. 468 kop. 75, w Dziale IV pod Nr. 12, współwłaścicielki hipoteki prawnej i sumy r. 90 z wniosku Nr. 83, tudzież współwłaścicielki sum: r. 513 kop. 25, r. 201 kop. 58 r. 100 i r. 1,064 kop. 25, r. 201 kop. 58 r. 100 i r. 1,064 kop. 25, z wniosku Nr. 84 do zabezpieczenia kop. 38, z wniosku ad b, na dobrach Częst-podanych, wszystkich ad b, na dobrach Częst-podanych, w Okręgu Łęczyckim położonych, lokoków w Okręgu Łęczyckim położonych, lokoków w Okręgu Łęczyckim położonych, wierzycielki su-wanych. 2. Karoliny Tyzler, wierzycielki su-wanych r. 10,500, na nieruchomości w Warsza-wie Nr. 460, w Dziale IV pod Nr. 5 wykazu zabezpieczonej. 3. Rocha Mianowskiego, wierzycielki sum na nieruchomościach w Warszawie położonych, zahypotekowanych, w Warszawie położonych, zahypotekowanych, mianowicie: a. r. 4,500, na nieruchomości Nr. 129, Dziale IV pod Nr. 9, z przywiza-nym rygorem w Dziale III pod Nr. 3; b. na nieruchomości Nr. 131, r. 675 w Dziale IV pod Nr. 10, i r. 150, w tymże Dziale pod Nr. 11; c. na nieruchomości Nr. 1593, r. 300, r. 11; d. na nieruchomości pod Nr. 11 z ry-gorami w Dziale III pod Nr. 3 i 6; e. na nieru-chomości Nr. 2407/8 r. 4,000 pod Nr. 14 i r. 950 pod Nr. 23, z rygorami w Dziale III pod Nr. 6; f. na nieruchomości Nr. 703 r. 150 pod Nr. 5, r. 1,200 pod Nr. 6, r. 300 pod Nr. 7 w Dziale IV, z rygorami w Dziale III pod Nr. 4; g. na nieruchomości Nr. 2165 pod Nr. 4; h. na nieruchomości pod Nr. 10, z rygorem w Dziale III pod Nr. 10; i. na nieru-chomości Nr. 862 r. 1,500 pod Nr. 14, z rygorem w Dziale III pod Nr. 8; j. na nieru-chomości Nr. 1402B, r. 1,350 pod Nr. 4 r. 1,800 pod Nr. 9 i r. 3,000 pod Nr. 14 Dzia-ła IV, z rygorami w Dziale III pod Nr. 6 i 10 na nieruchomości Nr. 936, r. 600 pod Nr. 10 z rygorami w Dziale III pod Nr. 3; k. na nieruchomości Nr. 1594, r. 2,700 i r. 750, przez zastrzeżenie z aktów Nr. 47 i 49 do zabezpieczenia podanych; l. na nierucho-mości Nr. 935 r. 600, pod Nr. 16 w Dziale IV, z rygorem w Dziale III pod Nr. 4; m. na nieru-chomości Nr. 1393 r. 9,900 w Dziale IV pod Nr. 8; n. na nieruchomości Nr. 1442 r. 3,600, w Dziale IV pod Nr. 11, z rygorami w Dziale III pod Nr. 5; o. na nieruchomości Nr. 1526 r. 1,500 pod Nr. 14, z rygorami w Dziale III pod Nr. 3; p. na nieruchomości Nr. 1618g r. 1,500 w Dziale IV pod Nr. 6; q. na nieruchomości Nr. 1057, r. 4,950 w Dziale IV pod Nr. 8, z rygorem w Dziale III pod Nr. 7g, na nieruchomości Nr. 1705 r. 3,000 pod Nr. 5 w Dziale IV, z rygorem w Dziale III pod Nr. 3; r. na nieruchomości Nr. 1516, r. 3,000 w Dziale IV pod Nr. 13, z rygorem w Dziale III pod Nr. 3; s. na nie-

ruchomości Nr. 1516a r. 3,000, w Dziale IV pod Nr. 4; t. na nieruchomości Nr. 1462b r. 450, w Dziale IV pod Nr. 4, z rygorem w Dziale III pod Nr. 5; u. na nieruchomości Nr. 1599E r. 750, w Dziale IV pod Nr. 12, z rygorem w Dziale III pod Nr. 2. Otworzyły się spadki, do regulacji których, wyznaczam termin na dzień 1 (13) Marca 1868 r. w Kancelarii Hypotecznej Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Hipolit Truszkowski.

N. D. 7266. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej

w Warszawie.

Do regulacji spadku po śmierci Wincentego Franciszka Majola 3-ech imion Grabskiego współwierzyciela sum r. 7,500, r. 6,600, r. 900, r. 495 w dziale IV. pod Nr. 10, 11, 14, i 15, wykazu hypotecznego, dóbr Łuszyń Okręgu Gostyńskiego, zaintabulowa-nych; r. 21,156 kop. 83 w dziale IV. pod Nr. 20 wykazu hypotecznego dóbr Drzewce Okręgu Łęczyckiego zamieszczonych, a ubez-pieczonych także na dobrach Łubianka tegoż Okręgu w dziale IV. pod Nr. 8; termin na dzień 6 (18) Czerwca 1868 r. w kancelarii podpisanego Rejenta wyznaczony został.

Jan Masłowski.

N. D. 7264. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej

w Warszawie.

Z powodu następującej śmierci Doroty z Fiszerów, 1-go ślubu Kocppen, 2-go Ostrzy-kowskiej, współwłaścicielki nieruchomości Warszawskiej Nr. 1019 i wierzycielki sumy r. 3,000 na hipotece nieruchomości War-szawskiej Nr. 2424 w Dziale IV. wykazu pod Nr. 24 lokowanej, toczy się postępowa-nie spadkowe do zamknięcia którego termin na dzień 1 (13) Czerwca 1868 r. w Kancelarii hypotecznej wyznacza.

Warszawa d. 25 Listop. (7 Grudnia) 1867 r.

Adam Dziedzicki.

N. D. 9270. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej

Gubernji Warszawskiej.

Po śmierci Marcina i Anny z Kościńskich małżonków Kwiatkowskich, współwłaścicieli nieruchomości w osadzie Targówek Powiecie Warszawskim pod Nr. 14 położonej, otworzyły się spadki do uregulowania którego, termin na dzień 1 (13) Marca 1868 r. w Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej przed sobą wyznaczam.

Warszawa d. 24 Sierp. (5 Wrześ.) 1867 r.

Wojciech Śliwiński.

N. D. 7271. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej

Gubernji Warszawskiej.

Po śmierci Antoniego Śliwińskiego, wie-rzyciela sumy r. 4,500, na nieruchomości warszawskiej Nr. 258, w Dziale IV pod Nr. 20 wykazu hypotecznego ubezpieczonej. Otworzyły się spadki do uregulowania które-go, termin na dzień 1 (13) Marca 1868 r. w Kancelarii Ziemiańskiej Gubernji Warszaw-skiej przed sobą wyznaczam.

Warszawa d. 24 Sierp. (5 Wrześ.) 1867 r.

Józef Żbikowski.

N. D. 7291. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej

w Warszawie.

Do ukończenia postępowania spadkowego po Ferdynandzie i Zuzannie małżonkach Schwartz, wierzycielach r. 750 na nieru-chomości Nr. 61 na Przedmieściu Pradze położo-nej, ubezpieczonej, wyznacza się termin w d. 1 (13) Czerwca 1868 r. w kancelarii hypotecznej w Warszawie.

Jan Jasiński.

N. D. 4870. Rejent Kancelarii Ziemiańskiej

w Płocku.

Po następującej śmierci:
1. Hr. Krasieńskiego Zygmunta - Augusta, Wincentego-Jerzego Aleksandra 5-u imion, współwierzyciela sum: r. 1,500, na dobrach Smięcino lit. B. z Okręgu Przasnyskiego, w Dziale IV pod Nr. 16, r. 1,350, na dobrach Łęki lit. C także z Przasnyskiego, w Dziale IV pod Nr. 2 i r. 3,000, na dobrach Ołdaki z Okręgu Pułtuskiego, w Dziale IV pod Nr. 10 intabulowanych.
2. Ołowińskiego Józefa, wierzyciela r. 150 z większej sumy, w Dziale IV pod Nr. 1 i części użytków, w Dziale III pod Nr. 1 na Turowie części lit. D, z Okręgu Płockiego zabezpieczonych.
3. Kleniewskiego Ignacego, właściciela połowy dóbr Dramino wielkie lit. D w Okręgu Płockim leżących.
4. Rychłowskiej z Szpechtów Eleonory, wierzycielki sumy r. 1,095, na dobrach Krempica z Okręgu Płockiego, w Dziale IV pod Nr. 12 zahypotekowanej.

Otworzyły się spadki i rozporządzone zo-stały postępowania spadkowe, do zamknięcia których, termin półroczny na dzień 28 Lute-go (12 Marca) 1868 r. w Płocku w Kancelarii Ziemiańskiej wyznacza się.

Płock dnia 5 (17) Sierpnia 1867 roku.

Janczewski Wawrzyniec.

Mag. Ob. Pr. i Adm.

N. D. 7284. Pisarz Sandomirskiego

Mirowego Suda w Sandomirze.

So śmiercią Saula Spiro właściciela nie-dwizomości w g. Sandomirze N. 45 osta-ło się наследство, zawedenie porządku w którym Man 14 (26) dnia 1868 r. pod o-pasaniem preserchki w przesutwii moemj naznacza się.

G. Sandomir, 10 (22) Nojbrja 1867 g.

B. Turchetti.

Po śmierci Saula Spiro właściciela nieru-chomości, Nr. 45 w m. Sandomire położonej, otworzył się spadek, termin do regulacji któ-rego na d. 14 (26) Maja 1868 r. pod prekluzją w kancelarii mej naznacza.

W. Turchetti.

LICYTACJE

WZRODZENIE PUBLICZNE.

N. D. 7299. Petrokowskie Gubernskie

Prawlenie.

Kakż naznaczeni na 13 (25) Nojbrja s. goda torgi na postawku продовольствя для арестантов Петроковской Слѣдствен-ной тюрьмы, по неавкъ конкурентовъ не-состоялись, то согласно разрешению Пра-вительственной Комиссии Внутреннихъ Дѣлъ отъ 20 Nojbrja (2 Декабра) за N. 4687/29245, будутъ производиться въ при-сутствии Губернскаго Правленія 4 (16) Де-кабра сего года въ 12 часовъ дня, новые торги на поставку сихъ припасовъ, въ те-чение 1868 года посредствомъ запечатан-ныхъ пакетовъ и изустные союкупно, за пониженную плату съ увеличенной цѣны двѣнадцати копѣекъ за дневную порцію арестанта.

Каждый желающий приступить къ тор-гамъ, долженъ представить объявление свое на имя Губернскаго Правленія, съ надписью на конвертъ, на какую цѣну подано объявление и съ приложениемъ къ оному квитанціи Казначейства вонвоис залога 500 р. с.

Подробныя условия могутъ быть пере-смотриваемы въ Военно-Полицейской От-дѣленіи ежедневно исключая воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Объявления должны быть написаны чи-сто и безъ поправокъ, на гербовой бума-гѣ 30 копѣчного достоинства, по ниже показанной формѣ.

Форма Объявленія.

Вѣдѣстіе объявленія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 23 Nojbrja (5 Декабра) 1867 года, симъ объявляю, что принимаю на себя поставку продоволь-ствя для арестантовъ Петроковской Слѣдственной Тюремы, на время съ 1 (13) Января 1868 года, по 1 (13) Января 1869 года, по цѣнѣ за дневную порцію арес-танта (здѣсь прописать словами и ци-фрами по сколько).

Квитанцію NN. Казначейства на внесен-ный залогъ 300 рубъ прилагаю, и за полу-чениемъ такового если торги неостанутся за мною, лично явлюсь.

Подробныя условия я читалъ и на оныя соглашаюсь.

Постоянное мое жительство въ NN. пи-салъ въ N. числа N. (подписать имя и фа-милію).

Понieważ naznaczone na dzień 13 (25) Li-stopada r. b. licytacja na dostawę żywności dla arzystantów więzienia Petrokowskiego, dla braku konkurentów nie przyszła do skutku, z mocy przeto decyzji Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych z dnia 20 Listopada (2 Grudnia) r. b. za Nr. 4687/29245, odbywać się będzie w biurze Rządu Gubernjalnego w dniu 4 (16) Grudnia o godzinie 12 w południe, na dostawę teje żywności, nowa licytacja, in minus przez opieczętowane deklaracje, a potem zaraz ogłosza, od podwyższonej ceny dwunastu kopiejek za porcję dzienną arzystanta.

Każdy mający zamiar przystąpić do licy-tacji, winien złożyć deklarację swoją pod adresem Rządu Gubernjalnego, z podpisem na kopercie na jaki cel takowa jest podana, z dołączeniem kwitu kasowego na złożone wadium r. 500.

Szczegółowe warunki tej licytacji, konku-renci mogą przejrzeć w wydziale wojskowo-policyjnym każdodziennie wyjąwszy dni nie-dzielnich i świątecznych.

Deklaracje pisane być winny czytelnie i bez żadnych poprawek, lub skrobań, na pa-pierze stemplowym ceny k. 30, podług wzoru poniżej zamieszczonego.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego z dnia 23 Listopada (5 Grudnia) r. b. składam deklarację podjęcia się dostawy żywności dla arzystantów więzienia Petrokowskiego, na czas od dnia 1 (13) Stycznia 1868, do 1 (13) Stycznia 1869 r., op

cenie za dzienną porcję arzystanta (tu wypisać literami i cyframi po ile.)

Dowód na złożone wadium r. 500, Kasy N. składam, które w razie nieutrzymania się przy licytacji, sam odbiorę.

Warunki licytacyjne odczytałem i na do-wód tego, podpisuję się.

Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1867 g.

(Tu wypisać czytelnie imię i nazwisko, o-raz miejsce zamieszkania.)

G. Petrokowsk, 23 Nojbr. (5 Декаб.) 1867 g.

Совѣтникъ,

Ст. Дѣлопроизводитель, Мрозовскій.

N. D. 7253. Сувалкское Губернское

Правленіе.

Объявляетъ ко всеобщему свѣдѣнію, что въ приустрѣивъ сего Правленія 18 (30) Декабра сего года будутъ производиться вторичные торги на продажу 94 морговъ, 127 прентовъ земли, расположенной въ чертѣ города Маріямполя и въ урочищѣ Табуны, а равно строеній, которыя по-ступили въ казну отъ Монастыря мона-ховъ Маріановъ въ г. Маріямполь.

Торги начнутся отъ суммы 9,832 руб. 96 коп.; на условияхъ указанныхъ въ преж-немъ объявленіи отъ 21 Сентября (3 Октя-бря) сего года припечатанномъ въ Вар-шавскомъ Дневникѣ NN. 222, 229 и 237 и въ Сувалкскихъ Губернскихъ Вѣдомо-стяхъ N. 40. 41 и 42.

Podaje do powszechnej wiadomości że na sali posiedzeń swych w dniu 18 (30) Grudnia r. b. odbywać się będzie powtórna licytacja na sprzedaż 94 morg, 127 pretów, ziemi położonej w obrębie miasta Marjampola i w miejscowości zwanej Tabuny, oraz budowli które zajęte na rzecz Skarbu po klasztorze księży Marjanów w m. Marjampolu licytacja rozporoznie się od sumy rs. 9,832 kop. 96 pod warunkami wskazanymi w poprzednim ogłosze-niu z dnia 21 Września (3 października) r. b. zamieszczonym w Dzienniku Warszawskim w N-rach 222, 229 i 237 i w Dzienniku Gubernjalnym Suwalkskim w N-rach 40, 41 i 42.

G. Suwalki, Nojbrja 18 (30) dnia 1867 g.

Вице-Губернаторъ, Церетилевъ.

Управляющий Отдѣленіемъ, Асесоръ

Грабовакскій.

N. D. 7231. Вержболовская Таможня.

Объявляетъ, что на 4 (16) Декабра се-го года въ 12 часовъ полудня, назначена ея продажа съ публичнаго торга разныхъ конфискованныхъ товаровъ, а именно: шелковыхъ по оцѣнкѣ на 674 руб. 5 к., шерстяныхъ 513 руб. 98 коп., бумажныхъ 1,124 руб. 51 коп., льняныхъ 134 руб. 75 коп., полотна и платковъ льняныхъ 1,046 руб. 18 коп. чаю 200 руб. 40 коп., сахара 28 р. 2 коп. и разныхъ товаровъ 416 руб. 76 коп. всего по оцѣнкѣ на 4,138 руб. 65 коп. и по этому желающие покупать эти товары, могутъ явиться въ сию Таможню къ означенному сроку.

Посадъ Кибарты, 16 Nojbrja 1867 года.

за Члена, Мультинь.

N. D. 7277. Александровская Таможня симъ объявляетъ, что 29 Nojbr. (11 Декаб.) 1867 г. будутъ продаваться въ сей Тамо-жнѣ съ аукціона конфискованные товары по оцѣнкѣ всего на 6,000 рублей, состоя-щие изъ бумажныхъ, шерстяныхъ, льня-ныхъ издѣлій, льнянаго полотна, гото-выхъ дамскихъ уборовъ зимныхъ, и дру-гихъ разныхъ товаровъ. Эти товары бу-дутъ продаваться малыми партиями еже-дневно начиная съ 10 часовъ утра въ полъ день и изъ 3 до 6 вечера, впредь до со-вершенной распродажи.

Komor: Aleksandrowo niniejszem ogłasza,

iz w d. 29 Listop. (11 Grudnia) r. b. sprzeda-wane będą w tutejszej Komorznie przez publiczną licytację towary skonfiskowane, oszacowane razem na rub. sr. 6,000 a mianowicie: wyro-bi bawelniane, lniane, wełniane, płótno lnia-ne, gotowe damskie ubiory zimowe, i inne różne drobne towary. Wyż wspomniane przedmioty będą sprzedawane małemi partjami, sprzedaż odbywać się będzie każdodziennie od godziny 10 do 12 z rana i od 3 do 6 popołudniu aż do zupełnej wyprzedaży.

Александрово, 20 Nojbrja дня 1867 г.

Управляющий, Авеняриусъ.

N. D. 6952. Naczelnik Powiatu

Kutnowskiego.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż stoso-wnie do rozporządzenia Rządu Gubernjalnego Warszawskiego z dnia 27 Września (9 Paź-dziernika) r. b. Nr. 7474, odbywać się będzie w biurze Zarządu Powiatu Kutnowskiego w d. 1 (13) Grudnia r. b. o godzinie 11 z rana ogłosza in plus licytacja na wydzierżawienie jatek mięsnych, w mieście Żychlinie na lat trzy, poczynając od dnia 1 (13) Stycznia 1868 roku do końca roku 1870 czyli do włącznie d. 31 Grudnia (12 Stycznia) 1870 r.

Licytacja rozpoczynać się będzie od sumy

